

כא :

המביא גם פרק שני גימין

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
ובעלה ויהיה אם לא תמצא
חן בעיניו כי מצא בה ערות
דבר וכתב לה ספר ברית
ונתן בידה ושלחה מביתו:

גליון הש"ס

נמ' מי שאינו מחוסר. כעין זה חולין דף קל"ה ע"א: שם ורובן אי בתים במסר. ע"י סוטה דף ט"ז ע"א: שם בהבו על חרם של עצמן נקוב. ע"י לעיל דף ז ע"ב תורה ענין נקוב:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

תנאי הסדר ומצביו ביניהם: נעשו
אין זה כריסוס. אשר כל ימיה קשורה
בין מנרס כריסוס. דמני למיתב
ספר כנס: מתני' אין כוספין
במחבור. דמניס) וכנס ותכן שזינו
מחבור קנייה: כנס על מחבור
כו' בגמ' פירי הא אמתה אין כוספין:
ביד סמקון. יכול לחזור ולמחוק עד
העדים ולכתבו ועיביר תנאי שיה
בו ולא מחוכא מחומא. דהא עדים
נמי על המחכא מיתליס. וכן דיפתרא
אין מחק שלו ניכר ובגמ' מפרס מאי
דיפתרא: ואכמס מכשירין. בגמ' מ
מפרס לה: גמ' והוא ששיר. סיפא
דקמי כסר והוא ששיר מקוס התורף
וכתבו לאחר תליסה: שורף. גלויס
של שטר מקוס האיס והאסא והזמן
ור' אלעזר ביא. מתני' דכעי כחיה
ב' חלוצו דדרס וכנס דקדש' אכנס
הגט ולא אחתימת עדס רבי אלעזר
היא דלמנר חתימת הגט אינן מן
החורה דלא מפני תיקון העולם
הילכך וכנס דקדש אכנס שטר קאי:
חסמו שנינו. כנספא דמתני' מלבו
חסמו ותנא לה כסר ואע"פ שנכתב
כולו במחבור כדי כתיב וכנס דקדש
אחתימת עדס שיה עיקר ור' מאיר
היא: דשקל עליה. לכוניה עזין ואין
כלן מחוסר קנייה ואין לחוש שמה
ישבר ההסר וימן לה החמיסה והוא
ליה קנייה דלא מפסיד לה לעזין:
דשקל

כשר דשקול ליה ויהיב ליה ניהלה על עלה של
כשר ורבא אמר פסול אביי אמר כשר
דשקול

"דאָר וּבִתּוֹ אֶחָד מֵאֵם. וְאִם וְאִמָּה וְכַד כָּל סֵפֶר פֶּרֶט וְאִין כִּבְלָה
 אֶחָד הֵי נָמִי אֲשַׁכֵּן בְּפִי קְדִישׁוֹן (דף כא): מֵרָע אִין לֹא מֵרָע
 בְּרִימָה כִּלְלָה תִּמְרָה וּבִסְגִיָּה דִּהֶסֶם מִזִּכָּה דִּכְלָה וּפֶרֶט וְכָל קָא דִּרְשׁ
 מִיִּמָּה מֵה סֵפֶר דְּכַר בְּרַח מִצְ"ח כ' לִפְסוּי עֵלֶה וְעֵלְזָה וְיִסְתַּק אֶרֶץ
 קִיָּה בִּיח' אִין אָבֵל גְּדוּלִי קִרְקֵה לֵב שָׁמָּה לֵב חֲשִׁיד כִּךְ ק' ד' שָׁדוּ דְּכַר
 חֲכָמִים נָקִיט כָּל א' עֵינִי הִרְאִי לִי דִּבְכ' כָּל מַעֲרִיבִין (וּשְׁרִיבִין דף ס:)
 מִקְבֵּל עֲוֹנָתָהּ (וְגִדְלוּ מִן הַחֶרֶץ) (וְאִשׁוּי אֲוֵל): **בְּכַתִּיבָה** בְּחִשְׁתָּהּ.
 בְּזֶה מִתְקַשֵּׁר וּמֵחֵל לֵב וְלֹא לֵב וְלִחְזֶרֶת: **וְאִינָה** מִתְקַשֵּׁר בְּחִשְׁתָּהּ.
 וְכִי דִלְמָה כֵּן מִכְּטִיב כ' וְיִמִּי אֲשֶׁר־עֵרֶךְ לִדְרֵיָה נָמִי וְכַד לִמְעוֹטִי
 לֵי וְנָקִיט לֵה לְפִי שְׁהִיָּה פְּשׁוּטָה וְכֵן רִגְלִי בְּזֶמֶה דּוּכִמִּי: **שְׁלֵחַ** תִּלְכִּי
 אֲשֶׁם מִכָּר לֹא חֲשִׁיד מו' בִּית אִיָּה דְּכָמֵן בְּהַשְׁפִּיץ (מַגִּיד דף מ:).
 וְיֵשׁ לִמֹּר דְּכִי יוֹאֵל חֲלָזִי קִרְיָה בִּית אִבְיוּ וְאִפְּלוּ שְׁמַת דְּכַמְכִּי
 וְכִי וְכַד מִן אִיָּה דְּמִכּוּבִי מִרְיָה:

וְלִקְחָם (פס'): קאמר על רבנן דרבי אלעזר בן עזריה דכרת כריתות לא
 שי כרת כריתות לההיא דרשה דהתם ולא צעי למימר דלא דרשי כלל:
 ע"ז

וְעַל עֵצָה שֶׁל יוֹתָן דּוֹקָא עֲלֵהּ שֶׁל זֵית וְכוּלָּא בִּי דַּמְתָּיִם דַּמְתָּיִם
בְּחֻסְפָּתָהּ עַל עֵלְהּ שֶׁל זֵית וְחֻרְבֵּי דְלַעְתָּהּ וּלְ דָּבָר שֶׁהוּא שֶׁל
קִיּוּמָהּ כִּשְׁר חָלַל עֵלְהּ שֶׁל כִּרְשִׁין וְכֻלָּים וְעֵלְהּ וְחֵדִים וְעֵלְהּ יִרְקוֹת
וְכֵל דָּבָר שֶׁזֵּיתוֹ כִּי קִיּוּמָהּ פֶּסֶל: **י"א** וְהַ פְּחֻסִּים בְּחִיבָה קָצִיצָה ב'.

רבינו שמואל דוקא בצנעו חיים
במחזור לקרקע עוקר דבר מגידולו
חשבי מחוסר קליה ופדע דכסמון
חילפיו אבי ורכא כסמנו על
על עץ קבוצ דרכא גור שמאי יקטום
אבל אפריו קבוצ משמע אפי יקטום
כשר וכן פירש הרב רבי שמעיה
בפירושו ואם כחז גט בקל גדול
ואח"כ חכמו לפי זה כשר ומעשה
היה בימי הל"ה יחזק ברבי מנחם
ושפלו ומתקנו עליו גדולי הדור וזה"ל
פסול וכן ר"ת היה מחמיר מדקאמר

תוספות רי"ד

ורבנו האי וכתב
להו כבתיבה מתג
בכסף ס"ד אמינא א
הוייה בכסף אף יציאה
נפקא ליה כספר כרי
דבר אחר כותבה
הכורת בינו לבניה
על מנת שלא תשו
תלכי לבית אביך לעו
שלשים יום הר' זה
כריתות ואיך כרית
מתני א"י כותבין
במחבר תלשו וחרמ
יהודה פוסל עד שר
בתלוש ר' יהודה בן
לא על הנייר המחוק
שהוא יכול להודי
גמ' כתבו על המח
כותבין אמר רב יהו
ששייר מקום התורף
אושעיא והוא ששייר
רבה בר בר חנה א
מקום התורף ור' א
מסירה כרתו ור' א
יכתוב תורף כתבו לש
ונתנו לה כשר וריש
ורבי מאיר היא דא
ורבי קאמר ואין
שמה יחרום כתבו
חרם של עציץ נקום
עציץ נקוב אבי

גבי והיגיר עלי משמע דדבר מועט לא חשיב מחסור קאיא: תלפ
אלא מה שפברט יחי' ותמן חזר וכלל אשכ"ז דלא מיידי חילא כללא ק
ומינן לרבות הסול וכו' ח"ל ולתקח כל דבר הניקח דבר ואלה ממימי
העין בנאמן חזר וכלל: **פ"ה** דבר שביין בן רוח חילא דלא בעי
ע"ג דכפ"ק דקידושין (דף ק"ה) גבי הענקה אמר' דאי כחיב לאן ה"א
הבא מצי' כמו ד' של בעלי חיים עמלו ועוד דהכל כפי מה שדומה
נקט פירי מפרי וגדולי דרשקין ונסוכה (דף ק"ה): מה הנהיג דבר שאינו
חזר וכתב לו כחיב אחד דרשקין וכתב לו לשמה ומוכחב אחרתא בנס
חזר דרשה לרבאף אבל לאכ"ז נפקא לוי דלאיני מתגרשת בנסמ בנס
חילאיה והתסרי' ממעט חילא מספר כותה היינו דרשה דר' יוסי' הג
בבית אבדן קטנים אין זה כריתות. מיהא לא אם ממ אציה או
קונס לצינן שאני נכנס שדן שאני מוח או מכל לאמר מוח
(וראשית לה) שבי אלמנה בית שבי צריכ' וכו'

דַּרְשֵׁי ור' יוֹסֵי הַגַּלִּילִי הוּא צִלְלָן רַבָּנָן דְּהַסָּא וְיֵשׁ לוֹמַר לֵאלֹהִי דְ

עין משפט
גר מצות

שו"א מ"א מהל' גירושין
 הל' ו' סמנ עשין ג' עוש"ע
 לה"ע ס"י קנד עט"ף ד' ג'
 (יו"ד ס"י רסו עט"י מט'):
 סח ב' מ"י פ"א מהל'
 גירושין הל' א' והל' ג'
 סמנ עס':

סב ג ד מ"י שם ופ"ח ש
הלה יתכן שם טושי"ע
אה"ע פ"י קתנ טפ"ק כ:
ע ה מ"י פ"ח שם הלה י
תכן שם טושי"ע אה"ע
יתכן קתנ טפ"ק ד:
עא ו מ"י שם פ"ד ה"ג
תכן שם טושי"ע ש
טפ"ק כ:
עב ז מ"י שם פ"ח ה"ג
תכן שם טושי"ע שם
טפ"ק ה:
עג ח ט מ"י שם ה"ג
טושי"ע אה"ע שם טפ"ק
ז:

ועל הקרן של פרה וכו'

שֶׁלֹמֹנֶה יָדָה עֶבֶד אֶת אִשְׁרָיִם
לִמְקֻצֵּיהֶם אֵל עָרָן שֶׁל מֶרֶס
נִקְצִיחֵהּ וְלִיבְחֵיהֶּם וְנִיבְחֵיהֶּם
(הֵלֵל) אִמֶּר קִרָּא
וְכָל תַּנּוּן מִשְׁנֵי מַחֲסֵר
כְּתִיבָה וְתִהְיֶה יָצָא
וְשִׁמְחוּרָם כְּתִיבָה הִצִּילָה
וְתִהְיֶה: דְּרִי יוֹסֵי גִלְגָּלִי
וְכֹחַ מִיט דְּרִי יוֹסֵי גִלְגָּלִי
הִמְיָן שֶׁפִּן אֵין לֵאל אִסְרָא
לִמְקֻצֵּיהֶם לְכָרֹחַ כִּד דְּבִר
וְכָח מִיט אִי־מִה הֵלֵל אִסְרָא
שֶׁפִּן שְׁאֵין בִּד רוּחַ חַיִּים
וְאִינוּ אֹחֲלֵא אֵין כֹּל שִׁיט
בִּד רוּחַ חַיִּים וְאִינוּ אֹחֲלֵא.
מִיט אֲתֻנֵּן יִבְרֵי אִסְרָא
דִּהֵל כָּל וְסֵרֵל וְרִבְכָּן
אֵין כָּח בְּכִסֵּי קִרָּאמֶר
הִשְׁתָּה דְּבִסֵּר מִפִּרְלִית

[illegible]

פסול והדרה מכשיר לה
אסור בו יורודה הוא שפואל
אסור בשמיר מיום התורה
כן ואסור בו הישעמא וכן
השמיר מיום התורה וכן
אסור בו כי כר לה וזה
השמיר מיום התורה וכן
אלעזר וזה אסור עד מיתה
כדתי הדין אין טובאן חוס
השמיר שמה ימחוי וזה
חבור וזהו וחליש וזהו
חבור וזהו לה כשר פי
חבור וזהו עד מיתה
כדתי הדין חבור וזהו
פסול עד מיתה וזהו
כדתי הדין חבור וזהו
כדתי הדין חבור וזהו
כדתי הדין חבור וזהו

(א) איזי צ"ל דאז'ל כלל ופרט וכלל ודענן וס'י, וע"י נפוס' ד"ה חלמוד לומר: